

ἄλλοις προδωρηθέν, οὐκ ἐπαναλαμβάνεται. Εἰ δὲ τεθνηκεῖα καὶ ἡ μήτηρ τύχη, οἱ κληρονόμοι αὐτῆς οὐκ ἔχουσι χρῆσθαι τῷ ὑποβόλῳ, λαμβάνουσι δὲ τὸ ἀπὸ συμφώνου.

Ἀδιάθετον δὲ γονέα καὶ εἰς σύμφωνον ἀρκεῖν τὴν προῖκα ἦν, κληρονομεῖ ἡ θυγάτηρ καταβαλοῦσα προῖκα καὶ πρὸ γάμου δῶρα ἀνδρός, εἰς ἀγάπην δηλαδὴ αὐτοῦ παρὰ τὰ ἔθει δάνεια· ὅθεν καὶ εἰ δάνεια, ξένα· ἃ Λέων βούλεται καὶ εἴτω προικὸς εἰς ἴδια.

(σ. 220) Περὶ προικός.

Ἡ προῖξ ἢ διατετιμημένη εἰς χρυσίον παραδίδεται καὶ οὕτως σώα ἐπαναλαμβάνεται, ἢ ἀδιατίμητος καὶ οὕτως ἢ μὲν αὖξησις καὶ μείωσις τὴν γυναικα βλέπει (ἢ τοῦ χρυσίου δηλαδὴ, ὅτε εἰς ἐμπορίαν δίδεται). Τὰ δὲ λοιπά, ὅσα εὐρεθῶσι μείναντα ὑπὸ τῆς χρήσεως, ὥς καὶ τοῦ ἀνδρός χαλκοῦ καὶ ἐσθήτων. Τῶν δὲ ζώων, ὁ μὲν καρπὸς τῷ φυλάττοντι καὶ δαπανῶντι ἀνδρὶ μένει, τὰ δὲ κεφάλαια σώα ἀποδίδονται, ὥς παραδέδοται ἐπὶ γάμον· καὶ τὰ ἀκίνητα, ἀγρός καὶ δένδρα, οὐχ οἱ καρποί, ὅτι τοῦ γεωργοῦντος. Πλὴν τῶν τέκνων τῶν δούλων, ὅτι ἄμισθα ζῶα. Ἡ δὲ δαπάνη ἐν γάμοις τοῦ ἀνδρός οὐκ ὀφείλεται, οἶμαι, ὥς καὶ τὰ πρὸ θανάτου αὐτῆς ἱατρικά. Οἱ κληρονόμοι γὰρ ὀφείλουσιν. Αἱ δὲ ταύτης δωρεαὶ ἐπὶ γάμον, ταύτης ἐμπορία. Ἡ δὲ προῖξ ἐντὸς διετίας μὴ δοθεῖσα, σὺν τόκῳ φησὶν ὀφείλεται, δηλαδὴ τοῖς καρποῖς αὐτῆς, ἀγροῦ, δηλονότι, ἀμπέλου, δένδρων καὶ ἐξῆς. Εἰ δὲ τὸ β' ἔτος, οὐ δοκεῖ, ὥς ἔοικε».

(σ. 171-180 περὶ βαθμῶν συγγενείας, σ. 202 περὶ ἀφορισμοῦ).

367

1753. Ἀναφορὰ 15 Ὀκτ. προξένου Ἐνετίας ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐν 244, σ. 362-364.

«... πρὸ δύο μηνῶν ὁ μητροπολίτης παρήγγειλε καὶ ἀνέγνωσαν εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας μίαν διαταγὴν του, ἀπαγορεύουσαν ἐν τῷ μέλλοντι εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ τὰς οἰκογενεῖας των νὰ φέρουν γοῦνες ἀπὸ λευκοῖκτιδα, ζώνας κεντητάς, πολύτιμα μεταξωτὰ ἐνδύματα καὶ ἄλλα εἶδη στολισμοῦ καὶ ἐπιβάλλουσιν εἰς τοὺς παραβάτας τὴν ποινὴν τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἀπὸ τὰς ἐκκλησίας, ἀπὸ τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἀπὸ τὸ ἀντίδωρον. Ἀπηγόρευσε δὲ εἰς τοὺς παραβάτας καὶ τὴν ἐξομολόγησιν καὶ ἐν γένει τοὺς ἔθετεν εἰς κατάστασιν ἀφορισμοῦ...».

368

1754. Ἐπιστολὴ ἀπὸ 29 Ἀπριλίου τοῦ καπουκεχαγιᾶ τῆς Σύρου Γ.

Πρίντεζη, πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους, προεστοὺς καὶ «ἐπίλοιπα ἀδέλφια», ἐν 328, σ. 25-26.

«... ὁ ἀγᾶς μας μὲ ἤκραξε καὶ μοῦ εἶπε... ἂν νοί ραγιαδες του ἔχουνε νιντερέσσο οἱ γέπίτροποι καὶ προγιστοὶ νὰ τοὺς σιάζον, χωρὶς νὰ πηγαίνουν εἰς ἐκαδῆδες νὰ τοὺς παίρνουν ρεζίματα καὶ τζερεμέδες...».

369

1754. Ἐγγραφὸν ἀπὸ 28 Φεβρ. τοῦ δραγομάνου τοῦ Στόλου Στεφ. Δημάκη, πρὸς τοὺς «ἄρχοντας καὶ προεστοὺς» τῆς νήσου Μυκόνου, ἀνέκδοτον, ἐν ΓΑΚ φάκ. Μυκόνου 140.

